

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

***Jasličková
pobožnost'***

25. december 2017

OBSAH

Príhovor redakčnej rady	2
Príhovor správcu farnosti	3
Fatimské pobožnosti	4
Misijný mesiac október	5
Púť za kňazov	6
8. výročie SMS	8
Prvá Púť železničiarov	9
Jasličková pobožnosť	10
Koledníci Dobrej noviny	11
Pomoc núdznym vo farnosti	12
Zavítal k nám Mikuláš	13
Sväté omše za úsvitu	14
Predvianočný deviatnik	15
Povolanie pápež / Farský kalendár	16
Farské kroje / Vianočná výzdoba	17
Hody v našej farnosti - Strážsky kostol	18
Livia Škrabáková	20
Desiatka pre deti	24
Ružencový október	25
Zo života v oratku - vence	26
Šarkaniáda	27
Púte Janky Dobšičkovej - II. časť	28
Chváľme Pána za nášho rodáka!	30
Spoločenská kronika	31

Štvrťročník 1/2018, V. ročník Vydané pre vlastnú potrebu

Farský časopis zostavili: Páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ludmila Machová. Taktiež ďakujeme za pomoc aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ludmila Machová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v stĺpčeku farnosť.

Náš farský časopis Hlahol zvonov má za sebou svoje prvé štyri roky „života“. Sme radi, že si našiel svojich čitateľov a má miesto nielen v mnohých rodinách v našej farnosti, ale aj v okolí. Teší nás, že máme stále o čom písať, že naša farnosť „žije“ a my vám prinášame tieto zážitky slovom i obrazom. Po prvý raz sme pre vás pripravili farský kalendár, ktorý vám prostredníctvom fotografií pripomenie udalosti z predchádzajúceho roka a zároveň vás upozorní na výročia a udalosti počas nasledujúceho roka 2018. Mnohí máme možnosť aktívne sa zúčastňovať na dianí a živote vo farnosti. Zapálení a nadšení ľudia dokážu pripraviť pekné akcie a prilákať na ne množstvo účastníkov. Určite sú mnohí, ktorí by radi pomohli, no váhajú, koho osloviť. Viac ľudí dokáže urobiť aj viac práce a možno stačí len pridať nápad či myšlienku na vylepšenie. Povzbudzujeme všetkých, ktorí by sa chceli aktívne podieľať na živote vo farnosti - či už prostredníctvom nášho časopisu, alebo pomocou pri farských akciách. Konaním dobra sa človek približuje k Bohu a stáva sa mu podobným.

Na povzbudenie všetkým farníkom prinášame pozdrav od správcu farnosti Štefanov vdp. Mariána Meňuša: „Kalendár máte krásny, nech vás sprevádza a zjednocuje počas celého roka.“
Ďakujeme.

Grafické spracovanie a tlač:

Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján
Neprešlo jazykovou úpravou.

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Milí bratia a sestry,

prihovám sa k vám krátko po prežití adventného obdobia, kedy sme zažívali veľké chvíle radosti z očakávania narodenia Pána. Sú za nami vianočné sviatky, ktoré otvárajú srdcia všetkých ľudí dobrej vôle pre druhých. Radosť, srdečnosť, otvorenosť, spravodlivosť, pokoj, dobro, šťastie vyžarujú z kolísky malého dieťatka - Ježiška. Tá chvíľa, kedy prichádza na svet malé dieťa, Boží Syn, je chvíľou pozastavenia sa a zamyslenia nad udalosťami, ktoré sa odohrali v Betleheme.

Venujeme sa rôznym veciam v našom živote, ale starosť o duchovno a o vnútro našej duše je to, čo nám pripomína

*malé novonarodeniatko. S akým ná-
pätím a ako dlho ľudia očakávali Me-
siáša. Svet je neúprosný a ženie nás
k našim každodenným úlohám, povin-
nostiam. Máme čas začiatku a konca,
čas príchodu a odchodu. Máme najroz-
manitejšie ponuky najrôznejších atrak-
cií, akcií a aktivít pre náš čas. A máme
tu tiež jeden výnimočný, jedinečný čas.
Čas stretnutia, prebývania a trvania s
Pánom. Nepremárnime tento Bohom
darovaný čas navštívenia. Boh navštívil
svoj ľud, vo svojom jedinom Synovi.
Narodil sa v malom mestečku Betlehe-
me, na slame a sene, v maštalke. Nie
v paláci, ale jednoducho, v chudobe.
Akí boli všetci šťastní: anjeli, Mária,
Jozef, pastieri! Nič nemohlo byť kraj-
šie, radostnejšie, lebo Boh bol upro-
stred nich, Boh bol s nimi.*

*Pápež František v príhovore mestu
a svetu v roku 2015 hovorí:*

*„Kde sa rodí Boh, tam sa rodí nádej...
Kde sa rodí Boh, tam sa rodí pokoj...
Kde sa rodí Boh, tam prekvitá milosr-
denstvo.“*

*Prajem všetkým čitateľom hojnosť
Božieho požehnania v novom roku
2018 v mene svojom i v mene redakč-
nej rady Hlaholu zvonov.*

*Páter Martin Lehončák,
OSPPE - správca farnosti*

1917 FATIMA 2017

Fatimské pobožnosti

Fatima sa zaradila medzi najnavštevovanejšie pútnické miesta kresťanského sveta. Reakciou na Fatimské posolstvá vznikli vo svete mnohé iniciatívy, združenia a pobožnosti. Známa je najmä Fatimská sobota - zmierna pobožnosť, ktorá sa koná v prvú sobotu v mesiaci v mnohých farnostiach po celom Slovensku a jednou z nich je aj naša farnosť. Znamená:

1. Pred prvou sobotou pristúpiť ku sv. spovedi.
2. Na prvú sobotu ísť na sv. prijímanie.
3. Pomodliť sa 5 desiatkov ruženca.
4. 15 minút rozjímať o tajomstvách ruženca.
5. Mať úmysel pobožnosti: Odčiniť urážky spôsobené Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Panna Mária prisľúbila tým, ktorí si vykonajú túto pobožnosť 5-krát za sebou, že bude pri nich v hodine smrti. Pri ruženci sa modlíme odprosujúcu modlitbu, ktorú naučila deti Panna Mária: „Ó, Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa a prived' do neba všetky duše, najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo.“

Socha Fatimskej Panny Márie, vyrezaná z brazílskeho cédrového dreva, bola vyhotovená a slávnostne požehnaná 13. mája 1920. Tejto soche dominuje zlatá korunka, ktorá váži 1,2 kg a je na nej osadených 313 perál a 2679 drahých kameňov. Najvzácnejšia časť korunky bola pridaná a osadená až 26. apríla 1989. Bola to guľka, ktorú vybrali z tela Jána Pavla II. po atentáte v roku 1981. Pápež ponúkol túto guľku fatimskej svätyni, nakoľko bol presvedčený, že práve materská ruka Panny Márie odklonila tra-

*Počas Cesty svetla so sochou
Fatimskej Panny Márie 13. októbra 2017*

jektóriu vystreleného projektilu, a tým ho zachránila. Socha však obsahuje aj druhú vzácnosť - zlatý ruženec, ktorý jej venoval Páter Pio v roku 1959. Panna Mária Fatimská má aj tretí vzácny dar - zlatú ružu (v troch exemplároch), ktorú odovzdávajú pápeži osobnostiam, svätyniam, kostolom alebo mestám ako prejav uznania či odmeny za veľkú službu poskytnutú Cirkvi, alebo za dosiahnutie celospoločenského prospechu. Takúto zlatú ružu jej odovzdal pápež František (13. mája 2017), v r. 1964 Pavol VI. a v r. 2010 Benedikt XVI.

V našej farnosti sa začali sláviť pobožnosti prvých sobôt, označované aj ako Fatimské soboty, od 4. mája 1991 z iniciatívy otca biskupa Dominika Tótha, vtedajšieho správcu farnosti dona Jána Malženického SDB, vdp. Jozefa Karáča a mnohých ďalších horlivých duchovných i nadšených farníkov. Každé tejto pobožnosti sa pravidelne zúčastňovalo 10 - 12 kňazov z okolitých i vzdialenejších farností. V decembri 2017 sme tak spoločne prežili už 320. pobožnosť pri nohách našej patrónky a ochrankyne Panny Márie. Po prvý raz niesli sochu Fatimskej Panny Márie naši muži a mládenci v slávnostných farských krojoch v októbri minulého roka, v čom budeme aj naďalej pokračovať.

Misijný mesiac október

Don Peter Lorenc SDB

Počas mesiacov september a október sme si mohli v našej farnosti i v Bazilike častejšie všimnúť mladého usmiateho kňaza, rodáka z neďalekého Kuklova, saleziána dona Petra Lorenca SDB. Zúčastňoval sa nielen mnohých sv. omší v Bazilike, ale bol prítomný aj na programe 8. septembra (odhalenia pamätnej tabuľky a ďakovnej sv. omše za príchod saleziánov a saleziánok, na ktorej predniesol homíliu), či na celodennom programe Púte za kňazov. Don Peter prišiel na dva mesiace na Slovensko z misií na Sibíri. Dva roky pôsobil ako misionár v Jakutsku - najväčšej republike Ruskej federácie, ktorá je od nás vzdušne vzdialená vyše 6 tisíc kilometrov. Spoločne s ním tam pôsobil počas svojich misijných pobytov aj don Ferko Čunderlík SDB, ktorý nám už niekoľko zaujímavých príspevkov na tému misií do nášho farského Hlaholu poslal. Pretože október je aj mesiacom misijným, don Peter ochotne súhlasil s prednáškou o misiách pre našich farníkov. Po nedeľnej popoludňajšej pobožnosti 15. októbra 2017 prišiel do Baziliky, aby sa podelil o svoje zážitky, dojmy a fotografie zo života v ruskom Jakutsku. Rozprával o prírodných pomeroch, tuhej zime a teplotných výkyvoch počas roka, o deťoch, rodinách, ekonomickej situácii, doprave, tradičných miestnych špecialitách, desivých gulagoch... Najmä však o namáhavej, ale veľmi zaujímavej práci misionárov, o saleziánskych stre-

Don Peter Lorenc SDB počas besedy v Bazilike

diskách (vzdialených od seba desiatky kilometrov) a kostoloch, veriacich iných náboženstiev, spolunažívaní s miestnymi obyvateľmi a mnohých iných zaujímavostiach. Rozprávanie bolo pre nás pútavé a čas utekal veľmi rýchlo. Don Peter ochotne zodpovedal na všetky otázky a my mu za jeho čas a ochotu aj touto cestou ešte raz srdečne ďakujeme. Po dvoch mesiacoch dovolenky vo svojom rodisku sa vrátil od novembra opäť na svoje misionárske pôsobisko do Jakutska. Nech ho naša Panna Mária Sedembolestná sprevádza a ochraňuje na jeho misijných cestách vo svete!

Blahoslavený Titus Zeman - nový mučeník za duchovné povolania

Don Titus Zeman, od 30. septembra 2017 aj blahoslavený mučeník, ktorý bol bitý, mučený, ponižovaný, prenasledovaný, trpel za Boha i Cirkev a poznal našu Baziliku i mesto, bol súčasťou 4. ročníka Púte za kňazov, ktorá sa uskutočnila 14. októbra 2017. Túto púť organizuje každoročne Spoločenstvo Modlitby za kňazov a je súčasťou 40-dňovej reťaze modlitieb a pôstu za kňazov, ktorá sa začala na sviatok Sedembolestnej Panny Márie.

Celodenný program púte začal po úvodnom slove Ivany Potočňákovej privítaním hostí a pútnikov. Krátko sa prihovril aj páter Martin Lehončák, správca našej farnosti a predstavený rehole pavlínov a taktiež vedúci Spoločenstva Modlitby za kňazov Samuel Brečka. Silným okamihom púte bol príchod dona Jozefa Slivoňa SDB, ktorý priniesol relikviu dona Titusa Zemana - vystavenú k verejnému uctievaniu po prvý raz od procesu blahorečenia. Nasledovala krížová cesta, pri zastaveniach ktorej boli čítané svedectvá zo života prenasledovaných za vieru a Cirkev v čase komunizmu: lekára Silvestra Krčméryho, saleziána dona Ernesta Macáka, biskupa Pavla Uhorskaia a blahoslaveného biskupa Pavla Gojdiča. Program pokračoval rannými chválami v podaní kapely MZK band a potom sa k pútnikom prihovril opäť don Jozef Slivoň, vicepostulátor procesu blahorečenia dona Titusa Zemana, saleziánsky kňaz a niekoľkoročný direktor miestnej

Partia kamarátov, členov MZK, ktorí stoja za organizáciou Púte za kňazov

saleziánskej komunity, ktorý prednáša na Pápežskej saleziánskej univerzite v Ríme kánonické a medzinárodné právo. Vysvetlil príčiny a podrobnosti celého zdĺhavého procesu blahorečenia. Priniesol relikviu blahoslaveného Titusa, ktorá pochádza z jeho kostí, získaných z exhumácie v začiatku celého procesu blahorečenia. Pútnikom vysvetlil rozdiel medzi touto relikviou prvého stupňa a relikviou druhého stupňa, o ktorú ho môžu veriaci požiadať - rozdali sa ich už stovky. Pri splnení istých podmienok môžu prostredníctvom tejto relikvie na príhovor blahoslaveného dona Zemana dosiahnuť a vymodliť svoje prosby. Don Slivoň označil Titusa Zemana za nového patróna duchovných povolaní, ktorého sme dostali v hodine dvanástej. Práve na jeho príhovor máme zverovať Pánu Bohu všetky naše prosby a modlitby za kňazov. Životná obeta tohto blahoslaveného kňa-

za nebola zbytočná - rastú (a porastú) z nej ďalšie generácie kresťanov. Don Titus bol zatknutý ako 35-ročný silný muž, jeho mučeníctvo neskončilo prepustením z väzenia, pokračovalo aj na „slobode“ až do jeho posledného vydychnutia. Pre nás je dokonalým vzorom v odpúšťaní - voči svojim trýzniteľom nepociťoval žiadnu nenávisť ani túžbu po pomste.

Vrcholom programu Púte za kňazov bola svätá omša, ktorú celebroval nitriansky diecézny biskup Viliam Judák za spoluúčasti ďalších desiatich duchovných z našej farnosti i okolia. Vo svojej homílii povzbudil otec biskup prítomných k horlivosti v modlitbách za kňazov, ktorí tieto modlitby potrebujú - či už z dôvodu choroby, vyhorenia, povzbudení v pochybnostiach či iných problémoch. Rovnako

Páter Martin Lehončák, don Slivoň a miništranti pri otvorení 4. ročníka Púte za kňazov

vrúcne a úprimné modlitby potrebujú aj kňazi, ktorí opustili kňazskú službu.

Na záver programu tohtoročnej Púte za kňazov odovzdal don Jozef Slivoň relikviu blahoslaveného Titusa Zemana ako dar Spoločenstvu Modlitby za kňazov jej vedúcemu Samuelovi Brečkovi.

Úvod sv. omše, ktorú celebroval biskup Judák za spoluúčasti ďalších duchovných z farnosti i okolia

8. výročie Modlitebného spoločenstva Matky Sedembolestnej

Každý utorok po večernej svätej omši vyprosuje v zimnej kaplnke skupinka veriacich z farnosti i okolia u Nebeského Otca vypočutie svojich prosieb a úmyslov. Na príhovor Nebeskej Matky prosia za seba, svoje rodiny, farníkov, za prosby z internetovej stránky Baziliky, za svojich duchovných otcov - súčasných i tých bývalých, za svojho, na diaľku adoptovaného, bohoslovca Augustína z Afriky, za všetkých bohoslovcov, rehoľníkov a rehoľníčky, za pápeža...

Pane Ježišu, prosíme Ťa,

- *aby sa Boh stal súčasťou života našich detí, a aby mocne konal v ich prospech.*

- *daj nám silu, aby sme aj my dokázali odpúšťať svojim vinníkom. Daj nám silu odpustiť zlo aj tým, ktorí už nie sú medzi nami.*

- *za duše v očistci, na ktoré si nikto nikdy vo svojich modlitbách nespomenul. Podaj im ruku, aby s novou nádejou kráčali do Tvojho nebeského kráľovstva.*

- *zošli na zem svojho Ducha, nech prebýva v srdciach všetkých národov, aby boli uchránené od skazy, nešťastia a vojny. Nech môžu naše deti vyrastať v láske a porozumení bez zbraní v rukách. Daj všetkým ľuďom mier a vzájomnú lásku.*

- *o odpustenie v mene svojich predkov. Prosíme o odpustenie hriechov, ktoré nik nelutoval, nik ich nepovažoval za zlo len pre zatemnenú myseľ. Nedopušť, aby sa prenášali staré krivdy na ďalšie generácie.*

Niektorí členovia spoločenstva so správcom farnosti pátrom Martinom Lehončákom, zakladajúcim duchovným don Petrom Barinom a terajším duchovným vodcom - pátrom Mirkom Hruškom

- *príd' a objímaj nás, keď plačeme. Dotýkaj sa nás svojou láskavou rukou a zotieraj nám slzy z líc. Objímaj nás, kým sa naše duše neuzdravia. Keď budeme opäť zranení, pripomeň nám, že Ty si len o modlitbu ďalej.*

- *pomôž nám vzývať Ducha Svätého, aby nám otvoril oči a uši, aby sme si všímali príbuzných, blízkych a videli ich potreby. Nauč nás milovať tak, ako si miloval Ty - z celého srdca...*

Asi tridsiatka veriacich sa stretla 3. decembra 2017 pri príležitosti 8. výročia spoločenstva so svojim duchovným vodcom - zakladateľom spoločenstva, don Petrom Barinom, správcom farnosti pátrom Martinom Lehončákom a pátrom Mirkom Hruškom, ktorý sa stal novým duchovným otcom spoločenstva po odchode saleziánov. Program začal spoločnými modlitbami v Bazilike a pokračoval v spoločenskej sále kláštora.

Prvá Púť železničiarov

Pod ochranou patrónky sv. Kataríny Alexandrijskej

Každoročne smerujú do našej Baziliky zástupy pútnikov zo všetkých kútov sveta. Niektorí prídu raz, iní sa opakovane vracajú. Mnohí z nich si pripravujú stavovské púte so svojimi patrónmi a ochrancami, a tak sa každoročne vracajú v tom istom období ku svojej Nebeskej Matke. Po prvý raz si pripravili takúto organizovanú púť aj železničiari. Ich patrónkou je od 11. októbra 2009 svätá Katarína Alexandrijská, kedy bola oficiálne vyhlásená za patrónku slovenských železničiarov. Práve pri príležitosti sviatku sv. Kataríny Alexandrijskej sa konala aj táto prvá celoslovenská Púť železničiarov do Šaštína.

Železničiari sa začali na svoju púť schádzať už 24. novembra a program otvorili večernou sv. omšou, po nej prehliadkou Baziliky a prednáškou o jej histórii. Na druhý deň 25. novembra program pokračoval modlitbou posvätného ruženca a vyvrcholil slávnostnou sv. omšou o 10. h. Svätú omšu celebroval otec biskup Mons. František Rábek - slovenský rímskokatolícky biskup a prvý ordinár Ordinariátu ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky. Práve on stál na začiatku konštituovania sv. Kataríny Alexandrijskej za patrónku železničiarov na Slovensku, keď v roku 2008 počas slávnostnej sv. omše v bratislavskom Múzeu dopravy požehnal sochu patrónky, ktorú darovali poľskí železničiari ako

Homíliu predniesol hlavný celebrant otec biskup Mons. František Rábek

posolstvo, aby aj Slováci prijali sv. Katarínu za patrónku železničiarov.

Jeden z organizátorov púte, Mgr. Pavel Kravec - niekdajší generálny riaditeľ ZSSK Slovensko, na začiatku sv. omše privítal všetkých prítomných a predstavil vzácných hostí: Jozefa Dabrowského - prezidenta katolíckeho združenia poľských železničiarov s manželkou Alžbetou, Ewarysta Waligórského - dlhoročného zástupcu poľských železníc na Slovensku a Stanislava Nawaru z PKP. Svätú omšu spolu celebrovali aj ďalší duchovní, medzi ktorými nechýbali ani bývalí zamestnanci železníc - františkán, páter Tadeáš Král a správca farnosti Radošovce vdp. Viliam Tuma, náš rodák, ktorý ako výpravca slúžil na železničnej stanici v Šaštíne-Strážach a okolí. Okrem spomínaných hostí a duchovných sa púte zúčastnili železničiari v civile i uniformách, ktorí priniesli zástavy a štandardy železničných spolkov z Prešova, Sabínova, Smižian, Raslavic, Demjaty a spolku Zástava z Tvrdošoviec a dokonca aj z poľského Nowého Saczu. Aj prosby na tejto púti odznali nielen v slovenskom, ale aj v poľskom a maďarskom jazyku.

Vianočné obdobie vo farnosti

Jasličková pobožnosť

Dievčatá zo spevokolu 7hlások a mini-štranti z našej farnosti sa pod vedením Marcela Žáka spojili do jednej veľkej hereckej skupiny a pripravili pre nás jedinečné divadielko priamo z nebeskej

kancelárie. Vyše 30 šikovných detí nás nezvyčajným dejom prenieslo do dávnej histórie a všetci v zaplnenej Bazilike sa dozvedeli o príchode Spasiteľa na tento svet.

Vianočné obdobie vo farnosti

Koledníci Dobrej noviny

Aj v tomto roku ohlasovali koledníci Dobrej noviny v domácnostiach našej farnosti 26. decembra 2017 radostnú zvesť o narodení Ježiša. Takmer 30 nadšených koledníkov navštívilo v tento utorok 43 domácností a vyzbieralo 2400€, ktoré sú určené do Etiópie. Výťažok zbierky podporí prácu sestier Vincentiek na severe Etiópie v meste Alitena. Dobrá novina tu podporuje ich zdravotné stredisko zamerané na starostlivosť o matky s deťmi. Vďaka podpore môže po málo dostupnom teréne v okolí Aliteny jazdiť sanitka k náročným prípadom alebo k mamičkám pred pôrodom. Všetkým dobrodincom z našej farnosti patrí aj touto cestou veľké poďakovanie.

Koledníci v Strážach

Koledníci v Šaštine

Koledníci vchádzajú za spevu do Baziliky na sv. omšu

Pomoc núdzným vo farnosti

Aby ľavá ruka nevedela...

Charita farnosti Šaštín-Stráže pripravila v čase od 11. do 15. decembra 2017 zbierku potravín pre osoby a rodiny v núdzi. Do tejto zbierky sa mohol zapojiť každý zakúpením akýchkoľvek vhodných trvanlivých potravín (ľudia prispeli aj tovarom z drogérie) v potravinách Hejs v Šaštíne alebo v potravinách Slniečko v Strážach a ich vložením do pripravených a označených škatúl v týchto predajniach. Všetky potraviny boli po ukončení zbierky členmi charity rozdelené do domácností v našej farnosti. Cieľom bolo pomôcť ľuďom, ktorým sa neušla počas roka pomoc od štátu a nemôžu byť poberateľmi dávok v hmotnej núdzi, ktoré sa opakovane počas roka rozdáujú. Touto zbierkou sa pomohlo rodinám s malými deťmi, ale aj starším osamelým ľuďom. Niektorí by

potrebovali pomoc počas celého roka a neodmietajú ju. Naopak, boli aj rodiny, ktoré sa za pomoc poďakovali a posunuli ju iným, ktorí ju potrebujú viac ako oni. Krásne gesto od tých, ktorí si pomoc vďaka a nezneužívajú dobrotu okolia.

Z pochopiteľných dôvodov nebudeme zverejňovať mená obdarených rodín, no pre všetkých dobrodincov tľmočíme ich vďaka za pomoc, ktorú nečakali. Radosť v očiach starých, mladých i detí nech je povzbudením pre všetkých, ktorí pomáhajú svojim blízkym počas celého roka, nielen v čase Vianoc. Ak ty niekomu pomáhaš, rob to nenápadne; nech tvoja ľavá ruka nevie, čo robí pravá. Do zbierky prispeli aj ľudia, ktorí nie sú z našej farnosti, netúžia pátrať po obdarených, rozhodli sa pomáhať a sme vďační, že si vybrali práve našu farnosť. Všetkým veľká vďaka za pomoc!

Vzácná návšteva v Národnej svätyni

Zavítal k nám Mikuláš

Po detskej svätej omši 10. decembra 2017, ako familiárne označujeme nedeľnú sv. omšu o 8.45 h. v Bazilike, čakalo na deti veľké prekvapenie. Páter Martin privítal v našej Svätyni Mikuláša v sprievode anjelikov aj s tromi košmi plnými balíčkov so sladkosťami. Tí najsmelší Mikulášovi zarecitovali alebo zaspievali, no balíček sa ušiel úplne každému dieťaťu. Keďže tieto omše svojim spevom oživuje detský spevokol 7hlások, nechýbali medzi odmenenými ani naši malí speváci a, samozrejme, aj šikovní miništranti.

Aj keď Mikuláš z Myry nebol nikdy vyhlásený za svätého, jeho uctievanie sa šírilo do rôznych krajín. Napríklad v 6. storočí do Ruska, ktorého je patrónom,

neskôr aj do európskych štátov. O tom, že Sv. Mikuláš bol veľmi obľúbený a populárny svedčí aj to, že je patrónom detí, pekárov, lekárnikov, námorníkov a rybárov. Je mu zasvätených mnoho kostolov - najmä Gréckokatolíckej a Pravoslávnej cirkvi, aj mnohé mestá nesú jeho meno. V r. 1089 pápež Urban II. posvätil Mikulášove telesné pozostatky. Dnes už nad tým vôbec nepremýšľame a dobrého ujka Mikuláša všetci nazývame svätým Mikulášom.

Mikuláš odmenil aj miništrantov

Páter Lehončák privítal po sv. omši Mikuláša s anjelikmi

Deti mali z nevšednej návštevy veľkú radosť

Sväté omše za úsvitu

Rorate, caeli desuper...

Kúzlo svetielok, napätie z očakávanej a úplne netradičnej výhry lákali počas adventného obdobia do našej Baziliky desiatky veriacich - detí, mladých aj starších. Od pondelka do soboty sa slúžili v Bazilike rorátne sväté omše o 7. h. ráno. Slávili sa už tradične v tme, len pri svetle sviečok, čo nám pripomína, že ľudstvo v duchovnom temne očakáva Svetlo sveta – Spasiteľa. Svetielkový sprievod, ktorý viedli miništranti, pokračoval krídľom milých detúreniec s rodičmi, ktorí si vychutnávali atmosféru tmy a svetla lampášikov v rukách. Z bočnej chodby vchádzali do tmavej a ešte viac tajomnej Baziliky ako inokedy.

Rorátni sa naznačovalo smutné položenie ľudstva, ktoré kráča v tmách, kým mu narodenie Krista neprinieslo svetlo, svetlo Božieho zjavenia, ako aj blaživú nádej na vykúpenie. Slovo rorate je vybrané zo začiatku antifóny Rorate, caeli desuper-čiže Roste, nebesia, z výsosti. Touto an-

tifónou sa začínala votívna omša ku cti Panny Márie v advente. Vždy sa slávila v bielej farbe počas celého adventu. Touto svätou omšou sa u veriacich obnovovala túžba, ktorou praotcovia očakávali príchod vykupiteľa.

Netradičné bývali aj zakončenia týchto rorátnych svätých omší. Pátri pavlíni každý deň vyžrebovali z pripravenej škatule mená troch výhercov netradičných odmien. Prvý z nich mal tú česť posunúť maličkého Ježiška po rebríku „z neba“ smerujúcom do pripravených jaslíčiek. Druhý výherca otváral okienko na vyrobenom adventnom kalendári, kde ho čakala sladká odmena. No a tretí výherca pripevnil na nástenku obrázok ukrývajúci tajomstvo, ktoré sa rozlúštilo úplne na záver. Taký istý zmenšený obrázok si z malých dielikov, rozdávaných na záver, skladal aj každý sám. Deti a ich rodičov čakalo po týchto skorých rorátnych svätých omšiach malé občerstvenie v jedálni. Potom sa im oveľa ľahšie a s radosťou utekalo na vyučovanie do školy či za pracovnými povinnosťami.

Deti čakali každé ráno aj sladké raňajky

Roráty prilákali do Baziliky veľa detí

Predvianočný deviatnik

Našli by ste miesto pre Svätú rodinu u vás doma?

Od roku 2012 sa v predvianočnom čase stretávajú rodiny v našej farnosti pri pobožnostiach predvianočného deviatnika s názvom ***Kto dá prístrešie Svätej rodine?*** Po farnosti putujú symbolicky, v podobe posvätených obrazov, až tri Sväté rodiny. Spájajú mladých i starých, rodiny s deťmi i seniorov v miestnom Zariadení pre seniorov. Práve tam sa zastavila Svätá rodina v sobotu 16. decembra 2017, ktorú sprevádzali niektorí farníci i správca farnosti páter Martin Lehončák. Spoločne si odslúžili celú pobožnosť i s piesňami a mnohí starkí si pri tom zaspomínali na svoje detstvo a rodiny. Naladení na sviatočnú nôtu si zaspievali ešte niekoľko vianočných kolied a piesní spoločne za sprievodu akordeónu, podelili sa o vlastnoručne pripravené malé darčeky a prehodili slovko-dve o svojich

Obyvatelia ZPS počas deviatnika

radostiach i starostiach. Svätá rodina tak navštívila v našej farnosti až 27 domácností a o rok sa vydá na svoju novú púť. Ak by ste mali aj vy s rodinou záujem o túto duchovnú prípravu na slávenie vianočných sviatkov, stačí sa len pridať. (Pobožnosť sa vykonáva podľa návodu v brožúrke a strávite pri nej približne pol hodiny.)

Počas svätej omše v ZPS

Zo života farnosti

Povolanie pápež

Naši farníci sa mohli 20. novembra 2017 už po tretí raz zúčastniť muzikálového predstavenia Povolanie pápež v Divadle Andreja Bagara v Nitre. Po júnovom predstavení, keď mali diváci príležitosť zažiť „krst“ CD s muzikálovými piesňami a bola po tomto predstavení po prvý raz beseda s hercami a tvorcom muzikálu. Pred divákov zasadol ako prvý Daniel Hevier - autor textov piesní i libreta (literárnej predlohy muzikálu) a samotní predstavitelia hlavných postáv - Eva Pavlíková stvárňujúca satana, Ján Gallovič -

Beseda po predstavení

predstaviteľ Jána Pavla II., Martin Fratrič - predstaviteľ Ježiša Krista a Juraj Ďuriš, ktorý stvárnil rolu Karola Wojtyły v mladosti. Opäť sme mali jedinečný zážitok - nielen z úžasného predstavenia, ale aj z rozprávania a vyznaní hercov.

Účastníci predstavenia

Farský kalendár

Ďakujeme každému, kto si zakúpil náš historicky prvý stolový farský kalendár na rok 2018 a zároveň tým podporil našu farnosť. Nájdete v ňom prostredníctvom fotografií zachytené udalosti z minulého roka a dôležité termíny aktivít, ktoré nás čakajú v tom terajšom roku 2018.

Zo života farnosti

Naše nové pánske kroje

Určite ste postrehli mládencov a mužov z našej farnosti v nových ľudových krojoch, ktorí sa stali súčasťou niektorých slávnostných svätých omší. Nové kroje boli pripravené k Národnej púti v septembri 2017, no prvý kroj sa vyskúšal už počas dožinkovej Fatimskej pobožnosti začiatkom septembra. K týmto krojom sa dali ušiť taktiež nové čižmy, ktoré si obuli mládenci na Fatimskú pobožnosť v decembri minulého roka. Okrem pánskych krojov pripravujeme taktiež jeden kroj pre ženu (aj s vyšším čepcom), a potom by sa mali pripraviť aj detské kroje. Príprava krojov je náročná práca jed-

*Zdenko Slovák, Marcel Žák ml., Marek Valla
a Vladimír Pöstényi (zľava)*

nak na financie, ale aj na precíznu ručnú prácu. Realizujú sa pri nej krajčírky z farnosti i z okolia. Prostredníctvom dobrovoľných finančných príspevkov sa podarilo pokryť časť potrebných financií. Vyslovujeme veľké poďakovanie všetkým dobrodincom, ktorí podporili prípravu farských krojov a sú naklonení tejto aktivite.

Vianočná výzdoba

Aké by to boli Vianočné sviatky bez zelených stromčekov? Zamysleli ste sa už niekedy nad tým, kto ich pre nás pripravuje? Sú to stromčeky v obidvoch filiálnych kostoloch i v Bazilike. Celej tejto partii silných mužov velí pán kostolník Sofka a pomáhajú mu mnohí dobrovoľníci z farnosti či okolia. Patrí im za to naša veľká vďaka, pretože je to takmer celodenná práca a ešte aj zopár hodín navyše pri zdobení týchto stromčekov. V tomto roku sme túto partiu zachytili aj fotoobjektívom:

Ďakujeme!

Hody v našej farnosti

Miestni farníci v Strážach si uctili patrónku svojho filiálneho kostola - sv. Alžbetu Uhorskú. Slávnostnú hodovú svätú omšu 17. novembra 2017 celebroid správcu farnosti páter Martin Lehončák OSPPE za spoluúčasti pátra Mirka Hrušku OSPPE. Zaplnený kostolík a hojné zastúpenie miništrantov svedčí o hlbokéj úcte farníkov nielen ku svojej patrónke, ale aj ku kostolíku. Už niekoľko rokov ho pomáhajú domáci farníci spolu s pamiatkarmi renovovať a vrátiť ho tak do pôvodnej a dôstojnej podoby. Nakoľko ide o národnú kultúrnu pamiatku, všetky práce prebiehajú pod odborným dohľadom a sú veľmi zdĺhavé. Prinášame vám výňatok z histórie a dejín tohto kostola:

Kostol svätej Alžbety v Strážach nad Myjavou

Kostol v Strážach bol postavený pravdepodobne v prvej polovici 13. storočia ako pomerne veľké jednodielne s kvadratickým presbytériom. Patrí do skupiny tehlových románskych kostolov, ktoré sa stavali v tomto období na území najmä juhozápadného Slovenska. Do 17. storočia stál pravdepodobne v takmer nezmenenej románskej podobe, iba niekedy v 16. storočí boli zo statických dôvodov pristavené k nárožiam oporné piliere. Veľkou prestavbou, ktorej vďačí za dnešnú podobu, prešiel kostol v rozpätí rokov 1632-1713. K západnému priečeliu bola pristavaná veža a zo severnej strany bola k presbytériu pristavaná sakristia (dnes slúžiaca ako spovednica). Novú klenbu dostala v tomto období pravdepodobne aj svätyňa, čím bola nahradená pôvodná valená klenba. Na južnej strane lode boli pre zlepšenie osvetlenia prerazené dve väčšie okná. Medzi rokmi 1733, kedy sa spomína zlý stav kostola, a rokom 1756 bola do lode vstavaná západná tribúna pre organ. Krátko nato bol zaklenutý aj priestor lode a jej obvodové múry boli o niečo vyvýšené. Novú klenbu podopierajú prístenné

Pani Elena Ovečková pri lektorskej službe

piliere, z ktorých jeden zasahoval do priestoru južného románskeho portálu. Tento bol preto zamurovaný a vedľa neho vznikol nový vchod do kostola. Rovnaký osud stihol aj ranobarokové okná, ktoré museli byť nahradené novými. Nový južný vstup

bol doplnený murovanou predsieňou. Pri tejto prestavbe boli zrušené pravdepodobne aj slepé arkády (oblúky medzi piliermi či stĺpmi), ktoré dovtedy zdobili exteriér kostola.

Po zrušení rádu pavlínov Jozefom II. v roku 1786 prestal kostol slúžiť svojmu účelu až do roku 1823. Obyvatelia Stráží sa s týmto stavom nezmierili a svoj kostol vykúpili. Kedy presne k tomu došlo, nie je známe, no ešte v roku 1823 bol odsvätený. V roku 1876 spôsobil blesk požiar, pri ktorom zhorela strecha stavby. Po menších úpravách v neskoršom období sa udiala v roku 1953 zmena zastrešenia veže a zrejme aj lode a svätyne. Pred rokom 1960 bola z južnej strany k svätyňi pristavaná nová sakristia - zbúraná a nahradená novou pri momentálne prebiehajúcej rekonštrukcii. V roku 1969 realizoval maďarský maliar Zoltán Závary (1906-2000) nástennú výmalbu interiéru kostola.

V roku 2007 sa začali realizovať opravy kostola, pri ktorých bolo po odstránení omietky objavené románske murivo so zosekanými slepými arkádami. V júni 2009 bol kostol vyhlásený za národnú kultúrnu pamiatku. Je možné, že pod novšími omietkami sa v interiéri zachovali aj stredoveké nástenné maľby. Zvyšky neidentifikovateľnej neskorogotickkej maľby sa našli na južnej fasáde lode.

Románska stavba kostola bola najprv zasvätená sv. Márii Magdaléne. V roku 1493 sa už uvádza zdvojené patrocinium sv. Márie Magdalény aj sv. Alžbety Uhorskej. V neskoršom období sa zdvojené patrocinium vytratilo. Dnes je kostol za-

svätený len sv. Alžbete Uhorskej – Durínskej (*1207 Sárospatak – 17. nov. 1231), ktorá bola za svätú vyhlásená už 4 roky po smrti, t. j. v roku 1235. Pravdepodobne vtedy (medzi rokmi 1235 – 1493) prišlo k patrocinium sv. Alžbety.

Vznik Kostola sv. Alžbety v Strážach sa v niektorých cirkevných schematizmoch kladie už do roku 1200. Podľa niektorých nepodložených zdrojov bola fara v Strážach údajne už v roku 1116. Pretože majú tieto údaje dosiaľ nepodložený zdroj, nie sú hodnoverné.

Kostol má vežu s tromi zvonmi, 2 väčšie sú z roku 1922 a tretí najmenší je z roku 1924. Pôvodné zvony boli zrekvirované a zničené počas 1. svetovej vojny.

V roku 1933 dala rodina Ralbovských vystaviť popri prístupovej ceste ku kostolu a cintorínu 14 zastavení krížovej cesty a trojfigurálnu skupinu Ukrižovania.

Od novembra 2017 je nastavené odbíjanie vežových hodín tak, že vždy o štvrt' odbijú hodiny jeden úder, o pol dva údery, o trištvrte tri údery a na celú hodinu odbijú hodiny 4 údery + počet hodín, ktoré aktuálne sú. Tak je to nastavené počas celého dňa od 8. do 20. hodiny.

Prosby na hodovej sv. omši prečítala Kristínka Gašpariková

Predstavujeme vám

„Som vďačná za to, k čomu mi dal Pán Boh silu.“

V poslednom čísle nášho farského časopisu sme priniesli článok o momentálne jedinom žijúcom kňazovi z našej farnosti - vdp. Viliamovi Tumovi. Dnes vám prinášame určite nie menej pútavé čítanie o jedinej rehoľníčke z našej farnosti - sr. Lívii Škrabákovej FMA. Pre čitateľov Hlaholu zvonov prezradila niekoľko zaujímavostí zo svojho života:

Ako si spomínaš na svoje detstvo?

Som najstaršia zo 6 detí. Najprv sme boli s bratom dlhšie sami, preto sme sa tešili, že budeme mať aj ďalších súrodencov. Niekde tam asi začala moja láska k deťom, čo ovplyvnilo výber môjho povolania - ísť za detskú zdravotnú sestru. Myslím si, že som mala veľmi pekné detstvo. S babkou, ktorá robila na železnici sme spolu veľa cestovali. Vďaka nej som nielen veľa spoznala, ale som sa aj naučila komunikovať s ľuďmi. S našimi sme chodievali na výlety, do prírody. Najmä ocko nás učil láske k prírode (napr. do lesa čistiť studničky a tak...).

Už počas strednej zdravotnej školy si bola rozhodnutá pre rehoľné povolanie? Keď prišli v roku 1990 saleziáni, zobrali si nás viac pod svoju ochranu po duchovnej stránke. Dovtedy sme boli spolu partia na zbor, volejbal, modlenie

Sr. Lívia s Cenou primátora mesta za rok 2016

ruženca... Saleziáni nám ponúkli každý mesiac duchovné obnovy. Začali nám rozprávať viac o duchovných povolaniach. Síce už aj predtým, počas pútí, sa mi páčili rehoľné sestry a fascinovala ma ich obetavá práca, o ktorej som si myslela, že toto by som nikdy robiť nedokázala. Saleziáni nám dali viacerým „chrobáka“. Viacerí sme začali rozmyšľať. Boli sme spolu aj na exkurzii v Rohove pri rehoľných sestrách, ktoré sa starali o mentálne postihnuté dievčatá. Stále som sa však utvrdzovala v tom, že na to nemám, že to je už taká vyššia úroveň. Riešila som skôr chlapcov a vzťahy. Pri oltári P. M. Pomocnice som sa modlila za dobrého muža...

Počas zdravotnej školy som začala pomáhať pri saleziánoch ako animátorka, čo sa mi veľmi zapáčilo. Popri vzťahoch s chlapcami som začala riešiť už aj to, že sa mi páči rehoľný život. Na jednom hudobnom festivale som stretla saleziánku Majku Bartovú, ktorá tam bola s úplne malinkými detičkami - so zborom. Bolo to veľmi sympatické a túžila som spoznať ženskú verziu toho „don boscovského“, preto sme som si s ňou začala písať. Salezián Milan Fula nás nakontaktoval na saleziánky, s ktorými som sa počas posledného ročníka na strednej škole začala stretávať na chate v Plaveckom Mikuláši. Po skončení školy som bola rozhodnutá vyskúšať to u saleziánok, ale chcela som aj pracovať v nemocnici. Práve vtedy bol však veľký problém nájsť si miesto v nemocnici. Miestni saleziáni potrebovali pomoc s výučbou náboženstva, tak som rýchlo vybavovala prijímačky na teológiu, aby som mohla vyučovať náboženstvo. Urobila som si teológiu, popri tom som učila a robila som si formáciu u sestier. Prvý rok v Bratislave, potom rok v Šamoríne a nakoniec noviciát v Trnave.

V roku 1998 som zložila prvé sľuby v Trnave. Po nich ma čakal návrat do Šamorína. U nás sa hovorí, že prvá komunita - prvá láska a veru ťažko sa mi odtiaľ po 4 rokoch odchádzalo. No neskôr som zistila, že všade som nechala kus srdca, takže vždy ma to veľa stálo... Po Šamoríne nasledovala Banská Bystrica, potom Michalovce, Dolný Kubín, Luník IX a na-

Sr. Livia s matkou (vľavo) a manželmi Lisinovičovcami pri pamätnej tabuli sestier saleziánok

stal ako keby spätný okruh - Dolný Kubín a Banská Bystrica. Večné sľuby som zložila 7. augusta 2005 v rodnom meste.

Bol Luník najťažší?

Neporovnávam z toho hľadiska, kde je to najťažšie. Ale ako prostredie je to určite ťažké. V niečom to bol pozitívny šok - je tam veľa inteligentných Rómov, slušných a dobrých rodín, s ktorými sa dalo budovať vzťahy, porozprávať, pracovať... Viacere deti a mladí, ktorí chodili do nášho strediska, sa zlepšili aj v učení a dokončili stredné, niektorí aj vysoké školy. Je tam však aj veľa neplatičov, ktorých postupne odpojili od vody, elektriny, plynu... Bolo mi ľúto tých, ktorí žijú takto úplne neza-

Sr. Livia pri lektorskej službe v Bazilike 8. septembra 2017

slúžene. Tým že nemali teplú vodu, zabudli aj hygienu, nastal nárast chorôb, bĺch, vši a všeličoho iného. Každý deň bolo treba všetko prať, prejsť vlastnou očístou a mieriť energiu na takéto veci. V riešení tejto rómskej otázky by sa však malo zmeniť niečo v postoji štátu, aby sa veci pohli. K saleziánkam som išla aj z dôvodu byť misionárkou. A Luník IX bol čiastočne splnením tejto túžby ☺

Čo je pekné na tomto povolaní? Vždy som mala motiváciu alebo ideu tešiť sa z malých vecí, ďakovať za malé veci, preto sa teším z každého dobrého gesta, z každej dobrej veci, ktorú mladí, ktorým sa venujem, urobia. Keď vidím, že sa z nich stávajú dobrí ľudia a dobrí kres-

ťania. Don Bosco hovoril, že vychovával najprv dobrých občanov a až potom dobrých kresťanov. Tiež som vďačná, že mi dal Pán Boh šancu na mojej ceste spoznať veľa dobrých sestier, bratov, ľudí..., a že patrím do krásnej a veľkej saleziánskej rodiny.

Kedy je toto povolanie ťažkým? Vždy som cítila, že som rodinne veľmi silno založená. Túžila som vždy po rodine a don Bosco chcel, aby sme boli jedna veľká rodina - naše školy, komunity, strediská... Vždy som túžila, aby každý, kto príde do nášho strediska, sa v ňom cítil prijímaný. Pre mňa je teda najväčším sklamaním, keď sa rodina kazí a je ne-jednotná.

Kde momentálne pôsobíš a akú máš funkciu? Momentálne som v Banskej Bystrici, kde mám na starosti komunitu sestier. Učím tiež náboženstvo na ZŠ. Máme stredisko, kde spoločne s bratmi saleziánmi vytvárame podmienky pre rodiny, mladých, deti..., ktorí k nám chodia na stretká, akcie obnovy, krúžky, prípravu k sviatostiam... Víkendy sú tiež často plné akcií buď v našom stredisku, na chatách alebo na celoslovenských akciách.

Čo hovoríš na novú odhalenú pamätnú tabuľku na pamiatku komunity sestier FMA v našej farnosti? Som z toho dojatá. Je pomerne vzácné, ak niekto poukazuje na to dobré, čo sa udialo v našej krajine, na ľudí, ktorí urobili niečo dobré pre Slovensko, pre iných. Vážim si ľudí a historické pamiatky. Vzhľadom k tomu je to veľmi krásne gesto, veď sestry urobili v Šaštíne určite veľa dobra. Nie je to

Sr. Lívia pri svojej práci medzi mladými dievčatami

o vyzdvihovaní „mníšok“. Je to prejav vdaka za ich prácu.

Tešíme sa z našej rodáčky, sr. Lívie, ktorá s láskou slúži Pánovi a nachádza radosť v duchovnej službe pre Cirkev. Z našej farnosti mala pred desiatkami rokov šesť predchodkýň a teraz ona sama posúva odkaz dona Bosca ďalej medzi mladých po celom Slovensku. Vyprosujeme pre ňu spoločne veľa Božích milostí, ochranu Panny Márie Sedembolestnej a chváľme Pána za duchovný dar, ktorý nám v nej poslal!

14. 1. 2018 o 15. h. pozývame všetkých na oslavy sviatku sv. Pavla I. pustovníka pod názvom

Pablofest

11. 2. 2018 sa uskutoční už
5. FARSKÝ KARNEVAL,
na ktorý taktiež všetkých
srdečne pozývame

Hneď v prvý deň vyjdenia nášho časopisu sme dostali prvých 6 lístkov so správnymi odpoveďami. Či už je to z toho dôvodu, že boli veľmi ľahké otázky, alebo máme také šikovné a múdre deti, necháme na posúdenie iným. Určite nás to však veľmi potešilo a rozhodli sme sa odmeniť všetkých 6: Terezku Sofkovú, Kristínku Gašparíkovú, Agátku Žakovú, sestry Bernadettku a Margarétku Vajčiové a Patrika Sofku. Cenu útechy za všetky správne odpovede dostanú aj sestry Slovákové, ktoré sa pravidelne zapájajú do našej súťaže, i keď tentokrát neboli medzi prvými. Všetkým srdečne blahoželáme! (Správne odpovede z predchádzajúceho čísla 4/2017: 1 - C, 2 - A, 3 - B, 4 - D, 5 - C, 6 - D, 7 - B, 8 - C, 9 - C, 10 - D.) Dnes po dlhšej dobe pridávame aj bonusovú 11. otázku navyše - za špeciálnu odmenu od pani učiteľky 🍷

1. Koľko rímskokatolíckych diecéz, čiže biskupstiev, existuje na Slovensku?

- A) 5
- B) 8
- C) 9
- D) 11

2. Ako sa volá liturgická pokrývka hlavy biskupa alebo opáta?

- A) mirakel
- B) mištra
- C) minaret
- D) mitra

3. Ktorý je tretí dar Ducha Svätého?

- A) dar podpory
- B) dar rady
- C) dar pomoci
- D) dar upozornenie

4. Ako sa nazýva kniha textov liturgie hodín, ktorú sa majú denne modliť zsvätené osoby?

- A) omšová kniha
- B) žaltár
- C) breviár
- D) modlitbová kniha

5. Ako nazývame prvé obdobie v kláštore, keď kandidát ešte nezložil sľuby?

- A) notariát
- B) noviciát
- C) novéna
- D) nomenklatúra

6. Ako sa inak nazýva zhromaždenie kardinálov voliacich pápeža?

- A) kongregácia
- B) konkordát
- C) konkordancia
- D) konkláve

7. Ako nazývame úryvok biblického textu, ktorý sa číta na svätých omšiach?

- A) synkopa
- B) synoda
- C) perikopa
- D) postulat

8. Ako sa volá obraz svätca alebo ďakovná tabuľa, vyhotovená na základe sľubu alebo z vďačnosti?

- A) ikona
- B) pieta
- C) votívny obraz
- D) freska

9. Od ktorého slova sa odvodzuje pojem pút?

- A) putovať
- B) očistiť sa
- C) cesta k cieľu
- D) život človeka

10. Kto sa obrátil vo väzení prostredníctvom Pavla?

- A) Priscila
- B) Filomén
- C) Azerat
- D) Onezimus

11. Ktoré slovné spojenie z nasledujúcich je gramaticky správne?

- A) pátra Marka
- B) pátera Marka
- C) pátra Mareka
- D) pátera Mareka

Na vaše odpovede je opäť pripravená krabička u pána kostolníka Sofku do konca februára 2018. Veľa šťastia praje redakčná rada!

Ružencový október

Počas všetkých piatkov v mesiaci október patrili už tradične hodinky pred večernou sv. omšou deťom a ich posvätnému ružencu. Prichádzali so svojimi ruženčkami, vlastnoručne vyrobenými s pomocou našich šikovných animátorov v oratku, aby pokľakli pred Pannou Máriou a prosili ju o vypočutie svojich vrúcnych prosieb a želaní. O čo deti prosili najviac? Prinášame vám prosby z lístočkov, ktoré boli počas celého mesiaca október vystavené v prednej časti Baziliky spolu s vyrobenými ruženčkami:

Za duše v očistci. 2x
Za maminku a tatka.
Za mamu.
Za tatu.
Za brata a za maminu.
Za deti v Afrike.
Za rodičov. 2x
Za zdravie celej rodiny.
Za babičku a deda. 2x
Za dedka. 2x
Za babku.
Za zdravie.
Za starých rodičov.
Za pátrov pavlínov.
Za mier vo svete.
Za starečkovcu a krstného.
Za rodiny.
Za pána Vlka.
Za prababičku, mamičku a ocka.
Našla sa aj prosba z pera dospeláka:
Za všetky vnúčatká, deti a celú rodinu.

kamarátky Nelka, Livia a Miška a páter Martin

sestry Klárka a Agátka a páter Martin ►

Pamätáte si ešte, za čo ste obetovali svoje októbrové ružence? Za čo ich obetujete bežne? Prinášate Pánovi za modlitby aj obeť? Ako je to s úprimnosťou vašich volaní o pomoc a vzdávaním vďaky? Mám rada úprimné detské srdiečka ☺

sestry Pia a Emka a páter Ondrej

Zo života v oratku

Výroba adventných vencov

Každoročne sa v našom oratóriu v poslednú sobotu pred začiatkom adventu stretávajú výrobcovia adventných vencov. Pod vedením šikovných animátorov si prišli tie svoje adventné ozdoby pripraviť desiatky detí, rodičov i starých rodičov v sobotu 2. decembra 2017. Animátori v spolupráci s rodičmi zabezpečili a pripravili dostatok zelenej čečiny, tavné pištole, pripravili chutný čajík na zahriatie a spoločne v dobrej nálade sa pustili do náročnej práce. Sviatočnú atmosféru vytvárala nielen vôňa ihličia a čečiny, ale aj melódie kolied,

Kamarátky zo Zhláska

ktoré sa niesli oratkom. Na všetko sa prizeral páter Miško, ktorý každého povzbudil pri práci. Páter Martin prišiel na záver, aby udelil všetkým výrobcom požehnanie a najmä požehnal vyrobené vence. Či už boli ladené do červena, do zlata, do biela, do strieborna alebo do fialova, každý jeden veniec bol krásny, lebo bol vyrobený s láskou a od srdca pre tých najbližších.

Spoločná foto na záver po požehnaní vencov

Šarkaniáda

V nedeľu popoludní 8. októbra 2017 zorganizovali naši mladí z oratka opäť po rokoch Šarkaniádu. Nielen preto, aby sa deti zabavili a urobila sa pre ne akcia, ale hlavne preto, aby sa stretli rodiny z farnosti a zažili spolu peknú nedeľu. Prinášame vám zhodnotenie tejto akcie slovami organizátorov:

Začiatok akcie vyzeral smutne. Po príchode nás mladých a pátrov pavlínov do oratka, neprišlo pred Baziliku ani jedno dieťa. Po ranom daždi tu bol ďalší problém. Bez detí niet akcie. Na Zväčku sa preto vyrážalo so sklamaním, ale tiež s veľkou nádejou, že sa to všetko ešte zmení. Bol predsa navarený čaj a pripravené odmeny! Síce zákusky by sa zjedli aj tak, ale prišli by o radosť môcť sa s niekým podeliť. Na Zväčke čakalo na všetkých veľké prekvapenie. Rodičia s deťmi už púšťali šarkanov hore k oblakom. Bol to veľmi pekný pohľad. Šarkany boli rôznych farieb, veľkostí, tvarov, materiálov... Veď detskej fantázii sa medze nekladú!

Oblačné jesenné počasie, priaznivý vietor, pestrofarebné šarkany a veselá rodinná nálada sa teda mohli vznášať, obrazne povedané, nad celým mestom. Boli pripravené aj rôzne súťaže. Hodno-

Nad odmenami

til sa doma vyrobený šarkan (najkreatívnejší), najvyššie vzlietnutý šarkan a najkrajší šarkan. Keďže sa deti s rodičmi veľmi snažili, bolo pre rozhodcov vyhodnocovanie ťažké. Ale oni využili svoje bohaté skúsenosti, takže nikto nebol sklamaný a všetci si mohli vybrať z bohatej ponuky odmiern.

Nikdy neviete, ako sa rodičia s deťmi chytia výzvy prísť na akciu, ak mala menšiu pauzu. Ale hneď pri pohľade na veselých rodičov a šťastím výskajúce deti všetci pochopili, že bolo dobre, že nechceli nechať rodiny v taký pekný deň sedieť doma. Oblačno nad obzorom ešte neznamená smutno v srdci. Potom sa vám akákoľvek námaha stonásobne vráti a ste aj sami povzbudení do ďalšej práce. Dúfame, že aj o rok sa nám podarí zorganizovať Šarkaniádu a prežiť krásnu a požehnanú nedeľu v kruhu svojich rodín a kamarátov.

Akcia spojila celé rodiny s deťmi

Z príspevkov farníkov

Púte Janky Dobšičkovej - II. časť

Prinášame vám druhú polovicu zážitkov Janky Dobšičkovej z jej pútnických ciest. Rozprávanie zážitkov sme prečali v Lurdoch:

Ráno bola pri jaskyni sv. omša. Po nej sme s mamičkou zostali sedieť pri jaskyni a tam sme sa modlili ruženec. Keď sme prišli do jaskyne, boli sme len 3 metre od Panny Márie. Po obede sme boli na prehliadke mieste, kde žila sv. Bernadetta. Večer sme sa všetci spolu modlili ruženec pred Ružencovou bazilikou. Ráno sme boli na sv. omši v podzemí. Počas sv. omše a po požehnaní tam priviezli veľa vozíčkarov. Bola som šťastná, že ja už ako-tak chodím. Po obede sme si pozreli film zo života sv. Bernadetty. Potom sme putovali do Fatimy. Ubytovali nás v kláštore u rehoľných sestier. Na druhý deň ráno - presne 13. mája, sme išli na slávnostnú sv. omšu. Stáli sme blízko oplotenia stromu, na ktorom sa zjavovala Lucii, Hyacinte a Františkovi Panna Mária. Bol tam sprievod z asi 200 kňazov, ktorí slúžili vo svojich jazykoch tú istú sv. omšu. Na konci tejto omše sme mávali bielymi vreckovkami. Na druhý deň sme boli na Uhorskej križovej ceste a zastavili sme sa v dedinke Covadellia, odkiaľ pochádzali požehnané deti. Boli sme v ich rodných domčekoch. Po návrate na ubytovňu sme sa išli pomodliť k hrobom Františka a Hyacinty. Veľmi zaujímavá bola aj moja púť do Křtin na Morave. Je tam veľmi zaujímavý chrá-

mový komplex od Santiniho. Panna Mária je podobná Levočskej. Zaujímavých je aj asi 20 zvonov, ktoré hrajú mariánske piesne. Je tam taktiež Kaplnka sv. Anny. Je to celkom blízko a veľa ľudí o tom ani nevie.

Ďalšou zaujímavou púťou bola Rajecká Lesná. Aj tam je Panna Mária podobná Levočskej. Po sv. omši nás pán farár Kohút zaviedol do novej budovy, postavenej pre vyrezávaný betlehem. Cestou naspäť sme sa zastavili vo Višňovom. Aké bolo naše prekvapenie, keď sme na oltári videli Pannu Máriu, ako kojí Ježiška! Dozvedeli sme sa povesť o jej ochrane veriacich: Keď sa Višňovčania museli, podľa virovyznania svojho pána, stať protestantmi, chodili do katolíckeho kostolíka len veľmi málo a vtedy sa tam stal zaujímavý úkaz. Kostolník začul spoza oltára detský plač. Keď išiel za plačom, našiel tam zaprášenú sošku Panny Márie, ktorá ho prosila, aby ju umyl. Kostolník zavolať ženy, ktoré sošku umyli. Všetci sa modlili, aby ich pán dostal rozum.

Zaujímavá je aj Panna Mária Trnavská. Zašli sme k nej počas jedného nakupovania v Trnave. V Chráme sv. Mikuláša som počas sv. prijímania zašla až ku kaplnke, kde som videla Pannu Máriu na vlastné oči, ale nemala korunku ako na obrázkoch. Neskôr som sa od dona Kamila dozvedela, že jej ju niekto ukradol.

Cestou na púť do Ríma sme sa zastavili v Padove, kde sme videli relikvie sv. Antona. V Ríme sme sa pri čakaní na sprievodcu stretli s pánom kardinálom Tomkom. V tomto meste sme mali veľa zážitkov.

Púť do Poľska zorganizoval pán farár zo Sv. Jura pri Bratislave - pridali sme sa k nim, lebo mali málo prihlásených. Bolo to úžasné, ako sme naozaj v modlitbách putovali od prvého nástupu do autobusu. Najprv sme sa zastavili vo Vadoviciach u svätého otca Jána Pavla II. V tej dobe bol vyhlásený za blahoslaveného. Boli sme v jeho rodnom dome. Videla som kolísku, v ktorej ho kolísali ako bábätko, aj všetky jeho ornáty. Zašli sme i do kostola, kde bol pokrstený. Po modlitbách sme „mlsali kremovky sv. otca“. Ďalej sme putovali na Zebrzydowskú kalváriu. Všetci okrem mňa a mamičky sa išli modliť na krásnu, ale strmú kalváriu - je strmšia ako v Marianke. My dve sme sa zatiaľ modlili pred sochou sv. otca a prezreli sme si aspoň maketu kalvárie. Odtiaľto sme potom na druhý deň putovali do Čenstochovej, kam sme dorazili práve k večernej svätej omši, na ktorej prekrásne spieval mužský zbor. Sotva sme vošli, začala sv. omša a po nej zakrývali Pannu Máriu. Po rannej sv. omši sme išli na prehliadku Jasnej Gory - videli sme kostol, múzeum, hradby a miesto, kde sv. otec slúžil sv. omšu. Niektorí vyšli aj na vežu. Aj tu som si kúpila obrážky do zbierky a mamička mi kúpila jantárový ruženček - môže ho podediť ten, kto sa bude za mňa modliť. Všetko nám posvätil kňaz takou zaujímavou metličkou, ktorou oprskal aj nás. Po troch dňoch sme išli za Faustínkou. Najprv nás sprievodkyňa previedla po Krakove. Je to krásne mesto, z každého kúta dýcha história. Pozreli sme si Wawel a išli sme sa ubytovať. Bývali sme v Lagiewnikach, len pár krokov od Chrámu Božieho milosrdenstva.

Po obede sme sa pozreli na miesto, kde študoval sv. otec Ján Pavol II., námestie, tržnicu a všetky možné zaujímavosti Krakova. Na druhý deň sme boli na ranných chválach v kláštore, v ktorom navštevoval sv. Faustínu Pán Ježiš v podobe Božieho milosrdenstva. Počas chvál ma jedna rehoľná sestra zaviedla ku kládku s relikviou sv. Faustíny. Tam som chvíľu kľačala a modlila sa. Sestričky nádherne spievali. Cítila som sa ako v nebi. Pred obedom sme išli na sv. omšu do novej baziliky - ešte mi nikto nevysvetli, prečo sú pred obrazom Božieho Milosrdenstva železné akoby haluze... Po sv. omši sme išli do Wieličky do soľnej bane. Ja som sa vozila so sprievodcom vo výťahu, takže som mohla vidieť všetko ako aj ostatní. Dokonca nás v bani aj vyfotografovali. Na druhý deň ráno sme sa zbalili a po požehnaní sme odchádzali domov, kde som sa nemohla vyroznávať zo svojich zážitkov...

Tu si dovoľím Jankino rozprávanie zážitkov z púti ukončiť. Navštívila ešte mnoho iných zaujímavých miest a my jej v mene všetkých čitateľov za jej zaujímavé zážitky veľmi pekne ďakujeme.

Janka s mamičkou na púti v Ríme

Chváľme Pána za nášho rodáka!

V sobotu 4. novembra 2017 oslávil ďakovnou svätou omšou 25. výročie svojej kňazskej vysviacky náš rodák vdp. Viliam Tuma. Svätej omše sa zúčastnili aj bývalí duchovní, pôsobiaci v našej farnosti - vdp. Ján Bašo, vdp. Jozef Karáč, vdp. Imrich Dočolomanský, spolužiak - dekan Pezinského dekanátu vdp. Jozef Mišík, vdp. Jaroslav Kinka, rektor Národnej svätyne páter Ondrej Kentoš a správca našej farnosti páter Martin Lehončák. Svojho rodáka prišla podporiť široká rodina, priatelia, známi, ale aj spevácky zbor Rose Mariae, ktorý spevom a piesňami dopĺňal celú slávnostnú atmosféru. Na povzbudenie všetkým čitateľom nášho časopisu prinášame slová zo záveru homílie vdp. Tumu:

„Prichádzajme i naďalej sem k Sedembolestnej pre všetko to, čo potrebujeme. Prosme ju úpenlivo, Ona má osobitné miesto pred Bohom, osobitné cestičky k svojmu Synovi a vie nás týmito cestičkami posúvať stále bližšie k Nemu aj v tom zmysle, aby sme nielen dostali, čo potrebujeme, ale aby sme to v prvom rade chceli a v druhom rade, aby sme sa o to aj s Jej pomocou - na Jej príhovor, snažili - čím viac slúžiť jej Synovi, čím viac v tomto našom dnešnom, niekedy až pomätenom modernom svete. Neustále tá možnosť tu je: ten kto sa otvára, ten kto prosí, dostane a dostane viac.

Vdp. Viliam Tuma počas ďakovnej svätej omše

Ak nedostaneme vždy všetko, čo potrebujeme, nech to využívame k tomu, aby sme jednak potrafili do toho Božieho náručia, ale - čo je veľmi dôležité, aby sme dokázali byť tými, ktorí prinášajú Krista všade tam, kam nás Boh posiela. Nech s Ním neustále spolupracujeme, nech je v našom živote cítiť, poznať, že sme Boží. Žíme Lásku! Nebojme sa, že na nás budú poukazovať, že nás budú ohovárať, že sa z nás budú vysmievať... Vždycky to bolo, je a bude. To nie je dôležité. Dôležité je to, aby sme plnili každý na svojom poste tú úlohu ohlasovateľa radostnej Kristovej blahozvesti. Amen.“

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Vanesa Emrichová	1.10.2017
Paulína Trojáková	7.10.2017
Nikolaj Florus	8.10.2017
Lukáš Rehák	8.10.2017
Jakub Pavol Kadlic	8.10.2017
Melánia Danielová	15.10.2017
Adam Kozánek	15.10.2017
Lukáš Pavelka	15.10.2017
Terézia Vašková	15.10.2017
Tomáš Bízek	22.10.2017
Mikuláš Dobrovodský	22.10.2017
Jakub Burian	29.10.2017
Lukáš Hajdúch	12.11.2017
Tobias Horváth	12.11.2017
Matthias Halás	19.11.2017
Timea Kasalová	19.11.2017
Juraj Hurbánek	19.11.2017
Larissa Tokárová	26.11.2017
Zlatica Ťuláková	26.11.2017
Boris Kujovský	3.12.2017
Jakub Tománek	3.12.2017
Mia Kočíšková	10.12.2017

(uvedené sú dátumy krstov)

Predišli nás do večnosti:

Ludovít Žák	7.10.2017
Rozália Vavrovičová	11.10.2017
Ladislav Kubala	24.10.2017
Jozefína Katerincová	3.11.2017
Ivan Polakovič	29.11.2017
Milan Skokánek	7.12.2017
Jozef Šišolák	22.12.2017
Irma Ďurišová	29.12.2017

(uvedené sú dátumy pohrebov)

Sviatostné manželstvo uzavreli:

Lenka Švrčková a Tomáš Knap 28.10.2017
Katarína Gálová a Tibor Hurbánek 19.11.2017
(uvedené sú dátumy sobášov)

Zostavil: páter Martin Lehončák,
OSPPE - správca farnosti

Obete dvoch svetových vojen sme si v našej farnosti pripomenuli po tretí rok aj rozozvučaním zvonov v Bazilike a aj v oboch filiálnych kostoloch 11. novembra 2017 presne o 11. hodine a 11. minúte.

Výročia v komunite pátrov pavlínov:

28. novembra 2017 oslávil narodeniny páter Martin Lehončák OSPPE, ktorému vyprošujeme do jeho náročnej kňazskej služby - správcu farnosti i provinciálneho predstaveného rehole, hojnosť Božích požehnaní a darov Ducha Svätého. Nech Sedembolestná Panna Mária požehnáva jeho duchovnú službu, ktorú pre Cirkev s láskou a ochotou zodpovedne vykonáva.

POĎAKOVANIE

Pane Ježišu, ďakujeme Ti za 4 anjelov, ktorých si medzi nás poslal v podobe pátrov pavlínov. S láskou vykonávajú svoju duchovnú službu, sú nám vzorom a príkladom v modlitbe i pokore. Napriek množstvu povinností sú vždy ústretoví k našim požiadavkám, trpezlivo nás vypočujú a nájdu riešenie každého problému. Žehnaj ich nielen na prahu nového roka, ale každý deň, aby boli našimi dobrými pastiermi.

**Vianočný koncert
detského spevokolu Zhlások**

25. december 2017

